

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת ענת דבי

תובע פלוני

נגד

נתבעות 1. שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ
2. קרנית - קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

צד שלישי נחום שמואל

פסק דין

1

2 לפניי תביעה לפי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: "החוק") לפיצוי
3 בגין נזקי גוף שנגרמו לתובע בגין תאונת דרכים שאירעה ביום 2.9.18 (להלן: "התאונה").

4

5

רקע עובדתי:

6 1. התובע, יליד 13.11.2001, נפצע בתאונה שהתרחשה בסמוך לשעה 01:30, עת שהתובע רכב
7 על אופנוע מ.ר. 9974930, אשר היה בבעלותו של צד ג'2- מר שמואל נחום (להלן: "שמואלי").
8 במועד התאונה השימוש באופנוע לא היה מבוטח בפוליסת ביטוח חובה.

9 2. לאחר התאונה פונה התובע באמבולנס לבית החולים "אסף הרופא" בצריפין, כשהוא סובל
10 מחבלות בברכיים, בכפות הרגליים ובגב התחתון ואובחנו שברים בקרסול שמאל ובברך
11 ימין. התובע אושפז בבית החולים ושחרר ביום 3.9.18, כשרגלו השמאלית מקובעת בגבס
12 ורגלו הימנית נתונה במחוך לברך, עם הנחיות להמשך טיפול ומעקב רפואי.

13 3. מאחר והשימוש שעשה התובע באופנוע לא היה מבוטח כדין בעת התאונה, נחלקו הצדדים
14 בשאלה האם לתובע זכות תביעה מכוח הריג שבסעיף 7א' לחוק כנגד נתבעת 2 (להלן:
15 "קרנית"), אם לאו. כמו כן, במידה והתובע חוסה תחת הריג, עולה השאלה האם לקרנית
16 זכות חזרה כלפי צדדי ג'. בנוסף, הצדדים חלוקים בשאלת גובה הנזק.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 למען השלמת התמונה יצוין, כי בגין התאונה הוגש כנגד התובע כתב אישום, הוא הורשע
2 על פי הודאתו ונגזר דינו.

3 **א. שאלת החבות:**

4 עיקרי טענות התובע

5 4. התובע טען, כי נהג באופנוע ללא ביטוח תקף ועל כן, אמנם חל הסייג הקבוע בסעיף 5(7)
6 לחוק הפיצויים השולל זכאות לפיצויים, אולם, לטענתו הוא חוסה הוא תחת החרג הקבוע
7 בסעיף 7א' לחוק.

8 5. באשר לתנאי הראשון המקיים תחולה לחרג שבסעיף 7א' לחוק, הדורש נהיגה בהיתר
9 הבעלים או המחזיק- התובע טען כי תנאי זה חל בעניינו. התובע העיד, כי התאונה אירעה
10 בעת שביצע שליחות של פיצה בהוראת מעסיקו, על אופנוע אשר נמסר לו לצורך כך על ידי
11 מעסיקו ומי שניהל את הפיצרייה- שמואל. שמואל הוא גם בעל האופנוע.

12 התובע הפנה לראיות התומכות בגרסתו כי השתמש באופנוע לצרכי עבודתו ובהיתר: עדותו
13 במשטרה, דו"ח מד"א, התכתבות שצירף בינו ובין חברתו עובר לקרות התאונה, מיקום
14 התאונה, תמונת האופנוע החונה בחצר העסק, העובדה כי בעל הפיצרייה שילם עבור נזקי
15 הרכוש שנגרמו בתאונה וכן ההכרה בביטוח הלאומי בתאונה כתאונת עבודה.

16 6. בנוסף, טען התובע להיתר מכללא. נטען, כי מפתחות האופנוע הושארו בעסק ביום האירוע
17 וקודם לתאונה. התובע עשה בעבר שימוש באופנוע לצרכי הפרטיים ולמרות זאת, לא דאג
18 שמואל לנקוט באמצעי כלשהו כדי למנוע את נטילת האופנוע בשנית.

19 לאור כל זאת, טען התובע כי מתקיים התנאי הראשון של נהיגה בהיתר כמשמעותה בסעיף
20 7א' לחוק.

21 7. ובאשר לתנאי השני בסעיף 7א' לחוק, הדורש אי ידיעה ביחס להיעדר הכיסוי הביטוחי-
22 התובע טען כי קיים קושי רב להוכיח עובדה שלא התרחשה ועל כן, יש להסתפק בהוכחה
23 ברף ראיות נמוך יותר. נטען, כי התובע מסר בחקירתו וגם בהודעתו במשטרה כי לא ידע
24 שהאופנוע אינו מבוטח וכי הדבר נודע לו רק לאחר התאונה.

25 עוד נטען, כי התברר במהלך המשפט כי גם לאופנוע האחר שהיה בעסק לא הייתה פוליסת
26 ביטוח תקפה במועד התאונה. על כן, אם אפילו צדדי ג' לא ידעו כי לאופנוע שבעסק ביטוח
27 תקף בעת התאונה, ברור שגם התובע לא ידע ולא היה עליו לדעת. נטען גם, כי התובע היה

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרוייקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בדרכו לביצוע שליחות של פיצה במסגרת עבודתו וברי, כי אין סיבה שיגנוב אופנוע שאינו
2 מבוטח. לפיכך, טען התובע כי גם התנאי השני מתקיים בעניינו.
- 3 8. ובאשר לתנאי השלישי, סבירות אי הידיעה ביחס להיעדר ביטוח- התובע טען, כי המדובר
4 בנער בן 17 שהחל לעבוד כשליח 4 חודשים עובר לתאונה והתקיימו יחסי עובד- מעביד בינו
5 לבין צדדי ג'. נטען, כי התובע סמך על מעסיקו כי האופנוע שנמסר לו על ידו מבוטח ולא
6 הייתה לו סיבה לחשוב אחרת, בפרט כשמדובר באופנוע שנעשה בו שימוש כעניין שבשגרה
7 על ידי כל השליחים בעסק. התובע טען, כי פעל בתום לב ואי ידיעתו בדבר היעדר ביטוח
8 לאופנוע הייתה סבירה ועל כן, גם התנאי השלישי לתחולתו של החרג בסעיף 7א' לחוק
9 מתקיים בעניינו.
- 10 **טענות קרנית**
- 11 9. קרנית טענה, כי התובע אינו עומד בתנאים הדווקניים והמצטברים הקבועים בסעיף 7א'
12 לחוק. נטען, כי הסעיף מיועד לנהג תמים שעשה שימוש חד פעמי ברכב זר, בתום לב ומתוך
13 הנחה סבירה בדבר ביטוח תקף לרכב. ולא אלו הנסיבות בעניינו;
- 14 10. באשר לתנאי הראשון הדורש היתר השימוש באופנוע- לטענת קרנית, הבעלים והמחזיק של
15 האופנוע- שמואל, שלל כי התיר לתובע לנהוג על האופנוע. בנוסף, נטען כי גרסתו של התובע
16 התפתחה במהלך חקירתו ונחשפו בה סתירות רבות. עדותו של התובע הינה עדות יחידה
17 של בעל דין ולא זומנו עדים נחוצים ואובייקטיביים, דוגמת חברתו של התובע אשר צורפה
18 התכתבות עמה. כן נטען, כי הגרסה ביחס לנסיעה לביצוע משלוח פיצה לא גובתה בהזמנה
19 או כתובת המשלוח או פרטי המשלוח שהיה אמור להימסר. אמנם התובע טען כי שמואל
20 ביצע את ההזמנה במקומו לאחר התאונה, אך שמואל כלל לא נשאל על כך בחקירתו והעיד
21 שלווה את התובע לבית החולים. כמו כן, שמואל הסביר כי מילא את טופס בל/250 בשל
22 לחץ שהופעל עליו על ידי אביו ואחיו של התובע ולא מכיוון שזו הייתה תאונת עבודה.
- 23 11. ביחס לתנאים הנוספים לפיהם התובע לא ידע או לא סביר כי ידע אודות היעדר הכיסוי
24 הביטוחי- לטענת קרנית, התובע טרח לשאול ולבדוק מול הבעלים בכל הנוגע לתקלות שהיו
25 באופנוע ורק לאחר שתוקנו היה רוכב עליו. מכאן, שהתובע ידע היטב לבדוק ולברר פרטים
26 לגבי האופנוע כשרצה בכך ולא סמך על הבעלים, כפי שטען ביחס לסוגיית הביטוח. לפיכך,
27 טענה קרנית, כי התובע נהג באדישות ובעצימת עיניים בכל הקשור לבדיקת קיומו של
28 ביטוח חובה טרם השימוש באופנוע. אף אם התובע לא ידע, הוא לא הוכיח את סבירות אי
29 הידיעה, שהיא יסוד אובייקטיבי. קרנית טענה, כי גם מקום בו מתקיימים יחסי עובד-
30 מעביד, הם אינם מקימים הנחה מכרעת ובוודאי לא חזקה חלוטה בדבר סבירות הימנעותו

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 של המשתמש מלחקור ולדרוש את דבר קיומו של ביטוח תקף המכסה את השימוש בכלי
2 רכב.

3 12. בנוסף, לטענת קרנית, במקרה בפנינו הוכח כי האופנוע היה בשימוש תדיר של התובע במשך
4 כ-5 חודשים. גם אם אי בדיקתו של התובע בדבר כיסוי ביטוחי נבעה מאדישות או עצימת
5 עיניים, מקום שהשתמש באופנוע מבלי שווידא קיומו של כיסוי ביטוחי, אין ולא יכולה
6 להיות כל תחולה לסעיף 7א' לחוק. קרנית טענה, כי בהתנהגותו של התובע דבק רבב מוסרי,
7 שתקנת הציבור מבקשת למנוע, ולכן התובע אינו יכול לחסות בצילה של הוראת סעיף 7א'
8 ויש לדחות התביעה כנגד קרנית.

9 בנוסף, קרנית טענה, כי יש לראות גם בתובע כמחזיק, שכן העיד כי תמיד נסע על האופנוע
10 וגם בהודעה במשטרה מסר לחוקר כי האופנוע שימש אותו תקופה ארוכה וביצע עימו הרבה
11 משלוחים. כמו כן, נטען כי התובע אישר שבינו ובין שמואל התקיים הסכם המאפשר לו
12 לקחת את האופנוע לביתו או לצרכיו האישיים בתום משמרת הלילה. בנוסף, נטען כי
13 התובע העיד שמפתחות האופנוע היו נגישים לו בסטנד של המפתחות בפיצרייה. משכך,
14 טענה קרנית כי סעיף 7א' לחוק לא חל ולא יכול לחול על נפגע שהינו המחזיק ברכב, ודי
15 בכך כדי להוביל למסקנה כי התובע אינו יכול לחסות בצילה של הוראת סעיף 7א' לחוק.

16 **טענות צדדי ג' (ונתבעת 1)**

17 13. אף לטענת צדדי ג', התובע אינו עומד בתנאי ס' 7א' לחוק.

18 באשר לנהיגה בהיתר- נטען, כי התובע נהג ללא היתר מבעליו של האופנוע וכי התובע לא
19 הוכיח שלא ידע ולא היה עליו לדעת שלאופנוע אין ביטוח בתוקף. גרסתו לא נתמכה בראיות
20 או עדויות וכן מדובר בעדות יחידה של תובע אשר מסר גרסאות סותרות.

21 עוד נטען, כי שמואל העיד שהתובע נטל את האופנוע בניגוד להסכמתו ולא הייתה זו הפעם
22 הראשונה. התובע גם לא הכחיש כי בעבר נטל את האופנוע ללא רשות. עדותו, לפיה סיכם
23 עם שמואל כי ייקח את האופנוע לסירוגין, מופרכת. גרסתו לפיה היה בדרכו למשלוח לא
24 נתמכה בראיות, התובע לא ידע למסור פרטים אודות המשלוח והתשתית הראייתית
25 מתיישבת עם המסקנה לפיה הפיצרייה נסגרת בחצות ולא בשעת התאונה. גם מהתכתבות
26 שצירף התובע עם חברתו, ניתן ללמוד כי היה בדרכו אליה, כך לטענת צדדי ג'.

27 14. באשר לאי ידיעת התובע כי האופנוע נטול כיסוי ביטוחי וסבירות אי הידיעה- נטען, כי
28 שמואל יידע את התובע שאין לאופנוע ביטוח בתוקף וכי אסור לו לנהוג עליו. גם אם הייתה
29 מתקבלת גרסת התובע, המוכחשת, לפיה נהג באופנוע מדי יום, הרי שחלה עליו חובה לבדוק

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 את הרישיון והביטוח באופן רצוף. גם אם תתקבל טענתו של התובע לפיה לכאורה הוסתר
2 ממנו תוקף הביטוח, קמה לו חובה לבדוק ובטענה זו לא יצא ידי חובתו.
- 3 נטען גם, כי גרסאותיו הסותרות של התובע בתשובה לשאלה אם בדק את הרישיונות
4 והביטוח מובילות למסקנה שיש לדחות את תביעתו. לטענת צדדי ג', מדובר בתובע בלתי
5 מהימן ולא ניתן להסתמך על גרסאותיו ועל כן, התובע לא הוכיח כי הוא עומד בתנאים
6 המקימים תחולה לסעיף 7א' לחוק.
- 7 15. לבסוף נטען, כי התובע לא הוכיח כי שמואל היה מעסיקו. עמוס העיד כי היה הבעלים של
8 הפיצרייה אך עבד כמנכ"ל חברת בניה ומי שניהל את הפיצרייה היה שמואל, כשכיר. עמוס
9 העיד עוד, כי בעסק היה אופנוע אחר, בצבע שחור, השייך לעסק ורק עליו הותר לנהוג. נטען,
10 כי האופנוע מושא התאונה היה בבעלות שמואל ולא בחזקת העסק ושמואל לא היה
11 המעסיק של התובע ולא הייתה לו שום בעלות בעסק, כך שנטען כי כפות המאזניים נוטות
12 לטובת גרסת הנתבעים.
- 13 16. ובאשר לאחריות צדדי ג' - צדדי ג' טענו, כי ניסיונו של התובע להטיל את האשם בגין
14 התאונה על שמואל מופרך וברי כי הוא האשם בתאונה. התובע הודה והורשע בעבירות
15 שיוחסו לו בכתב אישום שהוגש בעקבות התאונה וכל ניסיונותיו להטיל את האשמה בגין
16 התאונה על שמואל דינם להיכשל.

דיון והכרעה

- 17 17. אין מחלוקת בין הצדדים, כי התובע נהג באופנוע שלא היה מבוטח במועד התאונה. לפיכך,
18 מתקיימת הוראת סעיף 7(5) לחוק הפלת"ד, השוללת את זכאותו לפיצויים על פי החוק.
19 אלא, ששלילה זו איננה מוחלטת. בצדו של סעיף 7 לחוק מצוי סעיף 7א', ובו סייג לשלילה.
20 המחלוקת בין הצדדים הינה בשאלה: האם קמה תחולה לחריג הקבוע בסעיף 7א' לחוק.
21 לצורך הדיון בשאלה זו, מן הראוי יהא לשוב ולצטט את לשון הסעיף במלואו:
22 "על אף האמור בסעיף 7(5), מי שנפגע כשנהג ברכב בהיתר מאת בעליו
23 או מאת המחזיק בו, ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח, או כשהביטוח אינו
24 מכסה את שימושו ברכב, והוא לא ידע על כך ובנסיבות הענין גם לא
25 היה סביר שידע, יהא זכאי לתבוע פיצויים מן הקרן כפי שזכאי לכך
26 נפגע לפי סעיף 12(ב)".
27

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מלשון החוק עולה, כי סעיף 7א' חל על עת שמתקיימים 3 תנאים:
- 2 א. נהיגה בהיתר הבעלים או המחזיק;
- 3 ב. אי-ידיעה לגבי היעדרו של כיסוי ביטוחי (יסוד סובייקטיבי);
- 4 ג. סבירות אי-הידיעה (יסוד אובייקטיבי).
- 5 אבחן את התנאים הנ"ל אחד לאחד.
- 6 18. באשר לתנאי הראשון –

7 הלכה היא, כי ההיתר המדובר בסעיף 7א' לחוק הפלת"ד אינו חייב להינתן במפורש ויכול
8 שיהא גם מכללא. ובענין זה נפסק, כי אי נקיטת אמצעים יעילים למניעת הנהיגה ברכב
9 עשויה לעלות לכדי מתן היתר מכללא לנהיגה. לעניין זה ראו: ע"א 483/84 "קרנית" קרן
10 לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' עוזי אברהם (פורסם בנבו):

11 **"הלכה פסוקה היא, שרשות אינה חייבת להינתן במפורש. רשות יכולה להינתן**
12 **מכללא".**

13 ראו גם: רע"א 10334/03 יהודה מזור נ' "קרנית" (פורסם בנבו).

14 **ובעניינו –**

15 מעיון בחומר הראיות שוכנעתי, כי התובע השתמש באופנוע בהיתר, ולו מכללא, כפי
16 שיוסבר להלן:

17 לפי גרסת התובע, התאונה אירעה בעת שביצע שליחות מטעם הפיצרייה בה עבד, כשהוא
18 רכוב על אופנוע אשר נמסר לרשותו לצורך כך על ידי שמואל, שהיה מעסיקו ומי שניהל את
19 הפיצרייה. שמואל היה גם בעל האופנוע (סי' 3 לתצהיר התובע).

20 תמיכה לגרסתו ניתן למצוא בטופס ההודעה על התאונה אשר מסר התובע במשטרה, שם
21 מסר כי היה בדרכו למשלוח פיצה למושב ישרש וכן ציין כי המעסיק הגיע למקום התאונה
22 (עמ' 12 לראיות התובע). בתיק המשטרה מצויה גם עדותו של נהג הרכב הנוסף אשר היה
23 מעורב בתאונה, מר אלגרבל מוחמוד, אשר מסר גם הוא כי בעל הפיצרייה הגיע למקום
24 לאחר התאונה (עמ' 15 למוצגים). שמואל הודה בעדותו כי הגיע למקום לאחר התאונה
25 ועצם הגעתו למקום אומרת דרשני.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 גם בדו"ח הפיננסי של מד"א ממקום התאונה נרשם, כי התובע רכב על קטנוע עת שהיה שליח
2 פיצה ונפגע בתאונה במהלך העבודה (עמ' 38 למוצגי התובע). בהקשר זה ואודות חשיבות
3 הרישום הרפואי בסמוך לאחר אירוע תאונתי, כבר נפסק לא אחת, כי הגרסה הראשונית
4 מהווה תגובה ספונטנית מיידית לאירוע מרגש או מסעיר, בנסיבות שאינן מקיימות יסוד
5 לחשש כי האמרה כוזבת, ומכאן משקלה הראייתי הגבוה של הגרסה בהיותה אותנטית,
6 שעה שנמסרה בסמוך לאירוע ובטרם היה למוסר הגרסה ספק לשקול את השלכותיה של
7 הגרסה על מצבו המשפטי [ראו למשל: ע"א (מחוזי ת"א) 1715/01 הכט ברקו נ' **מנורה**
8 (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 11/04/02)]. לפיכך, יש ליתן משקל לעובדה לפיה
9 בדו"ח מד"א צוין כי התובע נפגע במהלך עבודתו.

10 ובאשר לשעת התאונה - התאונה אירעה בסמוך לשעה 01:30. אמנם, צדדי ג' צירפו דו"ח
11 Z המלמד על סגירת קופה בשעה 00:36, אלא שדו"ח זה הינו מיום למחרת התאונה (3.9.18)
12 ואין בו כדי ללמדני כי ביום התאונה נסגרה הקופה בשעה זו. דהיינו, אין בראיה זו כדי
13 לסתור את גרסתו של התובע לפיה בשעת התאונה היה בדרכו לשליחות מטעם העבודה.
14 הנתבעים לא הרימו את נטל ההוכחה בהקשר זה ולא צירפו אסמכתאות נוספות או דו"חות
15 סגירה נוספים, שיש בהם כדי ללמד על שעות הסגירה של הפיצריה. ויוזכר, כי התובע גם
16 הסביר שהיה זה לילה מיוחד, של גמר תכנית הריאליטי "האח הגדול", ובשל עומס
17 ההזמנות הפיצריה עבדה עד שעות מאוחרות.

18 זאת ועוד, שמואל חתם על טופס בל/250 למל"ל ובאותו טופס אישר כי התובע נפגע בתאונת
19 עבודה בשעה 01:30. בעקבות כך, הכיר המוסד לביטוח לאומי בתאונה כתאונת עבודה (עמ'
20 70 לראיות התובע). טענתו של שמואל לפיה הופעל עליו לחץ ולכן חתם על הטופס, לא
21 גובתה בראיות ולא נמצאה סבירה בעיניי.

22 משמע: הראיות מצביעות על כך כי התאונה אירעה במהלך נסיעת שליחות של התובע
23 במסגרת עבודתו.

24 צדדי ג' טענו שהתובע השתמש באופנוע לצורך נסיעה לחברתו ולא לצרכי עבודה, דבר אשר
25 לטענתם נאסר עליו. בהקשר זה, כי הוגשה לבית המשפט התכתבות של התובע עם חברתו,
26 הגב' אושר בן ארויה, מיום התאונה. ההתכתבות מלמדת, כי בשעה 01:21, דקות ספורות
27 טרם התאונה, כתב התובע לחברתו כי יסיים לעבוד בעוד כחמש דקות. ניתן להבין את
28 ההודעה כפשוטה- כי התובע עדיין עובד והתאונה אכן אירעה במהלך עבודתו, ומאידך, ניתן
29 גם לחשוד שמא נטל התובע את האופנוע לצורך נסיעה לחברתו לאחר סיום העבודה, זאת
30 בפרט, שעה שהתובע העיד כי נסע אליה יותר מפעם לאחר העבודה באמצעות האופנוע.
31 אלא, שמדובר בפער של מספר דקות בין שעת ההודעה לבין שעת התאונה ולכן, לא ניתן

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 לקבוע בבירור מה משמעות ההודעה שכתב התובע. בכל אופן, אף אם אניח כי התובע נסע
2 באותה עת לחברתו, עדיין, איך בכך כדי לשלול את נהיגתו בהיתר של התובע על האופנוע.
3 מעדות התובע עלה, כי מפתחות האופנוע הושארו בעסק, על מתלה, שם נמצאו כל
4 המפתחות ומשם לקח את המפתח לאופנוע בליל התאונה (עמ' 10, ש' 1-2 לפרוטוקול).
5 מחומר הראיות ניתן ללמוד כי צדדי ג' לא נקטו כל אמצעי יעיל למניעת הנהיגה באופנוע,
6 אף שידעו כי בעבר התובע נטל את האופנוע לנסיעות אישיות ויש בכך כדי להוות הסכמה
7 מכללא לכך.

8 לעניין זה יצוין, כי בתצהיר עדותו הראשית, העיד שמואל כי הקטנוע היה קשור בשרשראות
9 בחצר העסק ולא נעשה בו שימוש, משום שהיה לו נוח להחנות אותו שם (ס' 3 לתצהיר
10 עדותו הראשית). גם בחקירתו בבית המשפט העיד כי האופנוע עמד שם לתקופה של חצי
11 שנה (עמ' 19 לפרוטוקול, ש' 17-18). אולם, התובע צירף לראיותיו תמונה של האופנוע אשר
12 צולמה ביום 19.8.18, שבועיים טרם התאונה, בה צולם האופנוע ועליו ארגז פיצה, עומד
13 בחזית הפיצרייה ואינו קשור כלל בשרשראות (עמ' 36 לראיות התובע). שמואל בחקירתו,
14 אף זיהה את האופנוע בתמונה וכשנשאל על מדוע אינו קשור, השיב תשובה סתמית כי אולי
15 הוציאו את האופנוע ולא הסביר כיצד הדבר מתיישב עם גרסתו (עמ' 19 לפרוטוקול, ש' 21-
16 25).

17 בהקשר זה, לא התעלמתי מעדותו של שמואל, לפיה האופנוע נלקח בעבר על ידי התובע ללא
18 היתר והתובע ננזף על כך (ראו: פס' 2 לתצהירו וכן עמ' 20 לפרוטוקול, ש' 11-17). אך עדות
19 זו, למעשה, אינה מחזקת את גרסת הנתבעים וצדדי ג', אלא רק מחדדת את סוגיית ההיתר
20 מכללא ופועלת לטובת התובע. שהרי, גם אם אניח כי שמואל לא נתן לתובע אישור
21 להשתמש באופנוע, הרי שבהתחשב בעובדה ששמואל ידע כי התובע כבר עשה בעבר שימוש
22 באופנוע, הרי שמחדלו של שמואל בתליית המפתחות במקום גלוי ונגיש, תוך אי נקיטת
23 אמצעים כלשהם למניעת השימוש באופנוע עולה לכדי הסכמה מכללא שהתובע יעשה בו
24 שימוש. אף בתצהיר עדותו הראשית וגם בחקירתו לא העיד שמואל על צעד כלשהו אשר
25 נקט בו על מנת למנוע שימוש באופנוע ע"י התובע.

26 ואם לא די בכל זאת, יודגש כי עמוס (בעל הפיצרייה ואביו של שמואל) שילם לאחר התאונה
27 עבור נזקי הרכוש אשר נגרמו בתאונה (ראו: עמ' 22 לפרוטוקול, ש' 13-14) ולא הלין על
28 התובע במשטרה כי השתמש באופנוע ללא רשות.

29 ובשולי הדברים יוער, כי בתצהירי עדותם הראשית, לא ציינו שמואל ועמוס את העובדה כי
30 הינם אב ובן והדבר עלה רק מחקירתם בבית המשפט. כמו כן, בתצהיר עדותו הראשית,
31 ניכר כי שמואל מנסה להתנער מעובדת היותו הממונה על התובע בעבודתו ולא ציין במילה

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 כי הינו מנהל הפיצרייה שבבעלות אביו, דבר אשר נחשף לאחר מכן בעדותו בבית המשפט
2 ואף נתמך בעדות אביו (ראו: עמ' 19 לפרוטוקול, ש' 10-9 וכן עמ' 21 לפרוטוקול, ש' 29-28).
3 התנהלותם של צדדי ג' בהקשר זה מעיבה על מהימנות גרסתם באשר לשימוש באופנוע
4 והמטרה לשמה הוצב בעסק.
- 5 בכל האמור יש כדי ללמדני, כי התובע השתמש באופנוע מושא התאונה בהיתר. עצם
6 העובדה כי האופנוע היה שייך לבנו של בעלי העסק והוא היה ממונה על התובע ועל עבודתו
7 והעובדה לפיה האופנוע חנה בחצר העסק עת שהמפתחות היו בהישג יד, יש בהן כדי ללמד
8 כי השימוש באופנוע הותר, ולו מכללא.
- 9 אשר על כן, אני קובעת כי התקיים התנאי הראשון לכניסה תחת חסות הריג שבסעיף 7א'
10 לחוק, שהינו שימוש בכלי הרכב בהיתר של בעליו/המחזיק בו.
- 11 19. ובאשר לתנאי השני - אי ידיעה באשר להיעדר הכיסוי הביטוחי:
- 12 כדי לעמוד בתנאי זה, יש להוכיח כי התובע לא ידע שלאופנוע לא היה ביטוח. ערה אני לכך,
13 כי קיים קושי בקביעת קיומו או היעדרו של רכיב שהינו יסוד נפשי מובהק. הדרישה בסעיף
14 7א' לחוק בעניין זה דורשת הוכחת דבר מה שלא התרחש- אי ידיעה שלאופנוע אין ביטוח-
15 ועל כן, רף ההוכחה נמוך יותר. בהקשר זה, אפנה לפסיקה אשר הובאה מטעם התובע ביחס
16 לראיות המצומצמות הנדרשות להוכחת רכיב שלילי (ראו: ת.א. 1021/91 **אגמי נ' קרנית**
17 (נבו, 26.2.99).
- 18 התובע העיד, כי לא ידע שהאופנוע אינו מבוטח והעניין נודע לו לאחר התאונה:
- 19 **"כשהתחלתי לעבוד כשליח הראו לי שיש טסט וביטוח. בהמשך בעל הבית היה נראה לי**
20 **בסדר ומעולם לא חשבתי שאני צריך לבדוק אותו, אז הייתי רק ילד. לא ישב לי לבדוק**
21 **אותו כל יום. הוא שידר לי אמין. והיה עוד שלב עם חיים, פרק זמן יותר ארוך אחרי**
22 **שהציגו לי פעם ראשונה, שוב הציגו לי"**. (ראו: עמ' 14 לפרוטוקול, ש' 7-5).
- 23
- 24 מעדותו זו של התובע, ניתן ללמוד כי הוצגו בפניו מסמכי הביטוח והוא סמך על מעסיקו
25 ולא חשב שיש סיבה לבדוק אחריו ולבחון דבריו. גם בעדותו במשטרה מסר כי חשב
26 שלאופנוע יש ביטוח וטען לתרמית של המעסיק (עמ' 19 למוצגי התובע). דברים אלו
27 משתלבים עם עדותו בבית המשפט.
- 28 התובע העיד גם, כי הציגו לו את טפסי הביטוח, הרישיונות והטסט והכניסו הכול למושב
29 הקטנוע:

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרוייקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 **ש"ש. איזה טפסים הציגו לך ?**
- 2 **ת. את הרישיון של הקטנוע, חוברת של הכל, ביטוח וטסט. הכניס למושב של**
- 3 **הקטנוע וסגר ואמר שאעשה משלוח** (ההדגשה שלי- ע.ד. ראו: עמ' 13
- 4 **לפרוטוקול, ש' 27-29).**
- 5
- 6 בהקשר זה עדותו של עמוס כי נהג להציג בפני השליחים בפיצריה את מסמכי הביטוח
- 7 ולהניחם באופנוע תואמת ומחזקת את עדות התובע. סביר בעיניי, כי נוהל זה התקיים גם
- 8 ביחס לתובע.
- 9
- 10 **ש"ש. אתה לא ניהלת בפועל הבן ניהל את העסק, לא קיבלת עובדים לעסק?**
- 11 **ת. כן. שמוליק הציג לכל עובד את הביטוח. הביטוח בתוך האופנוע, מראים לו את**
- 12 **זה ושמים באופנוע. אני הייתי כמעט כל יום שם. עם העובדים התעסקתי לגבי**
- 13 **תלושי שכר וביטוחים, אבל הבן ניהל. אמרו לי אנשים שיש לי עסק עם תובע**
- 14 **שדרתי. היו בעסק 2 עובדים, עוד אחד חוץ מהתובע. הוא המשיך לעבוד שם**
- 15 **תקופה".** (ההדגשה שלי- ע.ד. ראו: עמ' 21, ש' 32 וכן עמ' 22 ש' 6-1).
- 16 אדגיש, כי במועד התאונה היה התובע צעיר כבן 17, נהג חדש, אשר קיבל את רישיונו
- 17 חודשים ספורים קודם לכן (ראו: עמ' 23 לראיות התובע). סביר בעיניי, כי התובע, אשר היה
- 18 אז נער צעיר שרק החל לנהוג, האמין למעסיקו בעבודתו הראשונה כשליח, עת נמסר לו
- 19 שהרכב מבוטח. בהתחשב בעובדה זו ובעדויות אשר הובאו, שוכנעתי כי התובע לא ידע
- 20 אודות היעדר הכיסוי הביטוחי וגרסתו בהקשר זה מקובלת עליי, בפרט בעת שמדובר
- 21 באופנוע אשר עמד לרשותו מטעם העסק.
- 22 לאור כל האמור, אני קובעת, כי התקיים בעניינו גם התנאי השני לצורך כניסה תחת תחולת
- 23 החרג שבסעיף 7א' לחוק.
- 24 **20. התנאי השלישי - סבירות אי-הידיעה, המגולמת בלשון החוק בתיבות: "ובנסיבות העניין**
- 25 **גם לא היה סביר שידע**".
- 26 הפסיקה דנה לא אחת במשמעות הדרישה לסבירות אי-הידיעה:
- 27 כך כתבה השופטת דורנר ברע"א 6825/01 שלום נ' שריקי, תק-על 2001(4) 507:
- 28 **"סעיף 7א' לחוק הפיצויים מסייג את החרג לכלל בדבר הטלת אחריות**
- 29 **מוחלטת לנזקי גוף שנגרמו בתאונות דרכים, ומאפשר למי שנהג ברכב**

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 בהיתר, הגם שללא ביטוח, לקבל פיצוי מקרנית, ובלבד שלא ידע ולא סביר
2 היה שיידע כי הוא נוהג בלא ביטוח. סעיף 7א' לחוק הפיצויים פורש
3 בפסיקת בית-משפט כחל על מצבים שבהם על רקע קירבה מיוחדת בין מי
4 שנפגע כשנהג ברכב בהיתר לבין מי שאפשר לו לנהוג ברכב, נמנע הנפגע,
5 עובר לנהיגתו ברכב, מלערוך בירור בשאלת קיומו של כיסוי ביטוחי".

6
7 צא ולמד, כי במצבים של קרבה מיוחדת עשוי בית המשפט לקבוע כי אי-הידיעה הייתה
8 בגדר הסביר. כך גם במקרה של יחסי עובד-מעביד (ראו למשל רע"א 5679/97 קרנית נ'
9 סבן, תק-על(1)98 (572)). כלשונו של המשנה לנשיא מ' חשין:

10
11 "ההצדק לחריג-דחריג זה [סעיף 7א – א' ר'] עולה כמו מעצמו, ומזין הוא
12 עצמו - כמוהו כהוראת סעיף 57(5) - ביסוד האשם. הנה הוא אותו מעביד
13 המורה עובד מעובדיו כי יטול אחד מכלי הרכב של העסק, ינהג בו לאשר
14 ינהג, ויחזור מיד לעבודה. במהלכה של אותה נהיגה מעורב הרכב בתאונת
15 דרכים והעובד נפגע. מסתבר כי לא הוצא ביטוח לאותו רכב, והעובד שואל
16 בעצתו. על-פי הוראת סעיף 57(5) לחוק כפשוטה, לא יהא העובד זכאי
17 לפיצויים. תוצאה זו הינה בלתי צודקת בעליל: העובד לא ידע, כמובן, על
18 היעדרו של ביטוח, ובנסיבות העניין אף לא ניתן היה לצפות כי ישאל את
19 המעביד אודות הביטוח. מכאן ההצדק שלא לשלול את זכותו של העובד
20 לפיצויים, והיא הוראת סעיף 7א' לחוק (פרשת פרח הנ"ל)".

21
22 ובאותה פרשה התייחס המשנה לנשיא חשין ליחסי קרבה:

23 "...חובתו של בעל רכב לביטוח הנהיגה ברכבו שונה בכל-זאת מחובתו של
24 מי שנהוג בהיתר ברכבו של הזולת. חובתו של בעל רכב היא חובה עיקרית
25 וראשונית. זה דרכו של עולם, וכך נוהגות הבריות הלכה למעשה: כשם
26 שבעל הרכב דואג להוצאתו של רשיון לרכב ורשיון נהיגה, כן דואג הוא -
27 אמור הוא לדאוג - להוצאתה של פוליסת ביטוח לנהיגה ברכב. שונה מעמדו
28 של הנוהג ברכב הזולת, שחובתו לביטוח היא חובה שניתן לסייגה כחובה
29 משנית, חובה הטפלה לחובת הבעלים. שהרי אין זה נהוג ואין זה מקובל
30 שהנוהג ברכב הזולת יוציא פוליסת ביטוח לנהיגתו. לא אחת נהגתי ברכב
31 של ידידי, ואינני זוכר כי אי-פעם שאלתי מי מהם אם הוציא פוליסת
32 ביטוח על הנהיגה ברכב. גם לא שמעתי כי מי מידידי שאל שאלה מעין-
33 זו כשנהג ברכב של ידידו. בדוגמה אודות שני הידידים הנוסעים יום-יום
34 מירושלים לתל-אביב, דרך העולם היא שכל אחד מן השניים מניח - כדבר

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרוייקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 המובן מאליו - כי האחר דאג להוצאתה של פוליסת ביטוח. כך, אני מניח,
2 נוהגים הכל, והחוק יילך בעקבות החיים".

3 בכך יש כדי ללמדנו, כי קיומם של יחסים קרובים ובפרט קיומם של יחסי עובד- מעביד,
4 מקימים חזקה או מעין הנחה בדבר סבירות ההימנעות מלחקור ולדרוש באשר לקיומו של
5 ביטוח תקף המכסה את השימוש ברכב.

6 עם זאת, הפסיקה הציבה גבולות לחזקה זו ויש לתת עליהן את הדעת. כך למשל, ברע"א
7 9478/12 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' איי.אי.ג'י חברה לביטוח בע"מ
8 (פורסם בנבו), שם נקבע כך:

9 "אין זו הנחה מכרעת, וודאי לא חזקה חלוטה. כך, למשל, ייתכנו מקרים
10 שבהם אף שמדובר בעובד, יהא עליו לחקור ולדרוש האמנם הרכב שהוא
11 מתבקש לנהוג בו מבוטח כדין. שהרי, במקרה בו, על דרך המשל, חושד
12 העובד בכך שאין לרכב ביטוח עקב היכרות עם מעבידו, שאינו מקפיד
13 בקיום חובותיו מן הדין והעובד בוחר לעצום עיניו ולא לבדוק האם חשדו
14 חשד-אמת הוא - במקרה זה, ובמקרים אחרים, עלול להישמט הבסיס
15 מתחת להנחה האמורה". (ההדגשה שלי – ע.ד.)

16 ובענייננו –

17 21. משהוברר כי נתקיימו יחסי עובד-מעביד, עולה השאלה האם קמה החזקה בדבר יחסי עובד
18 מעביד ואז אי הידיעה בדבר היעדר הכיסוי הביטוחי הייתה בגדר הסביר, אם לאו (שכן,
19 כבר הובהר שאין זו חזקה חלוטה)-

20 כפי שכבר הובא בהרחבה מעלה (ראו: התנאי השני ביחס להיעדר הידיעה), בענייננו,
21 מצטיירת תמונה של בחור צעיר, אשר הוצגו בפניו מסמכי הביטוח והוא הסתמך על דברי
22 מעבידו. לא שוכנעתי, כי לתובע הייתה סיבה לחשוד במעסיקו ולבדוק אחריו. בפרט,
23 סבורני, כי בנסיבות המקרה שבפנינו, לא ניתן לדרוש מנער צעיר, יש לומר קטין, בקיאות
24 והתעסקות בעסקי ביטוח, שאינה אופיינית לבני גילו בתחום זה.

25 וכבר נקבע, כי אי סבירות הידיעה הנדרשת לאי תחולת סעיף 7א' לחוק הפלת"ד, נבחנת על
26 פי יסודות סובייקטיביים ואובייקטיביים כאחד. לעניין זה אפנה לע"א (חי) 1174/05
27 קרנית נ' לוי [פורסם בנבו] (27.11.05), בו נכתב כך:

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "המבחן לקביעה אם אי הידיעה של המשתמש היא סבירה, הוא מבחן
2 מעורב בו משמשים יסודות אובייקטיביים וסובייקטיביים המתחשבים
3 בצדדים עצמם ובנסיבות השימוש ברכב. בבוא בית המשפט לבחון אם יש
4 להחיל את סעיף 7א לחוק הפיצויים, עליו לבחון את סוג הרכב (כגון אופנוע
5 שלגביו מקובל להגביל השימוש לנהג יחיד לעומת מכונית), נסיבותיהם
6 האישיות של המשתמש ברכב ושל מתיר השימוש, היחסים ביניהם, וכלל
7 נסיבות העניין".
- 8
- 9 לאור כל האמור ולנוכח מכלול הראיות כפי שהובאו בהרחבה לעיל, אני קובעת, כי במקרה
10 דן קמה החזקה בדבר הימנעות מבירור אודות כיסוי ביטוחי בשל יחסי עובד- מעביד בין
11 התובע לבין צדדי ג'. שכן, לתובע היה בסיס סובייקטיבי ואף אובייקטיבי להנחת קיומו של
12 ביטוח.
- 13 סבורני, כי אין זה המקרה בו ביקש המחוקק לשלול פיצוי מאדם המסתכן במודע, או תוך
14 עצימת עיניים. משכך, אני קובעת כי התנאי השלישי לתחולת סעיף 7א' לחוק הפלת"ד
15 מתקיים גם הוא בענייננו.
- 16 22. למעלה מן הצורך יצוין, כי שאלה נוספת העולה היא, באשר להיות התובע המחזיק
17 באופנוע. לשון סעיף 7א' החוק, דורשת כי ההיתר יתקבל מן המחזיק או בעליו של כלי
18 הרכב. היינו, המחזיק עצמו או הבעלים עצמם, אינם נכנסים ואינם יכולים להיכנס בגדר
19 החרג לחוק הפלת"ד.
- 20 מחומר הראיות אשר הונח בפניי עלו תהיות באשר להיותו של התובע המחזיק באופנוע,
21 מאחר והתובע היה בקיא בפרטים הנוגעים לתיקון ולפן הטכני של האופנוע (ראו: עמ' 55
22 לראיות התובע) ובנוסף, התובע ציין בעדותו, כי האופנוע היה בשימוש מספר חודשים
23 לצורך ביצוע משלוחים בעבר (ראו בהרחבה מעלה).
- 24 לא שוכנעתי כי די בראיות אשר הוצגו, כדי ללמד כי התובע היה המחזיק באופנוע. אינני
25 סבורה, כי שימוש תדיר באופנוע או דאגה לפן הטכני של אופנוע, אשר מצוי בהישג יד מטעם
26 העסק, הופך את האדם לבעליו או למחזיק בו. בפרט דברים אמורים, לנוכח העובדה
27 שהשימוש באופנוע נאסר על התובע לעיתים (ראו בהרחבה מעלה). כך, שאין בידי לקבל את
28 הטענה לפיה ניתן לראות בו במחזיק באופנוע.
- 29 23. אשר על כן, אני קובעת כי התובע נכנס בגדרי החרג שבסעיף 7א לחוק הפלת"ד. כפועל
30 יוצא, אני קובעת כי התובע זכאי לתבוע נזקיו מאת קרנית.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 משכך, אפנה לדון כעת בסוגיית הנזק.

2 **ב. שאלת הנזק**

3 הנכות הרפואית

4 24. התאונה הוכרה על ידי המוסד לביטוח לאומי כתאונת עבודה והחל מיום 3.12.18, נקבעה
5 לתובע נכות רפואית צמיתה בשיעור 10% בגין מצב לאחר שבר בברך ימין עם סימני אי
6 יציבות.

7
8 הצדדים לא הביאו ראיות לסתור את קביעת המל"ל, המהווה קביעה על פי דין ומחייבת
9 בהליך זה, בהתאם לסעיף 6' לחוק.
10

11 הנכות התפקודית

12 25. לטענת התובע, ערב התאונה היה קטין כבן 17, תלמיד תיכון העולה לכיתה י"ב, אשר עבד
13 כשליח פיצה אצל נתבעת 1, הקרויה גם "פיצריית האומנים".

14 נטען, כי לאחר התאונה לא חזר התובע לעבוד כשליח, פספס את מרבית שנת הלימודים של
15 כיתה י"ב ולא השלים תעודת בגרות מלאה. התובע שירת שירות מלא בצה"ל כנהג בשייטת
16 13. לאחר שחרורו מצה"ל עבד במספר עבודות כנהג, כבלדר וכמאבטח וכן בעבודה על
17 משאית. לטענתו, עסק בעיקר בעבודות פיזיות והחליף מספר מקומות עבודה, כשבכל אחד
18 התמיד מספר חודשים.

19 עוד נטען, כי הוועדה הרפואית מטעם הביטוח הלאומי מצאה לנכון להפעיל את תקנה 15
20 וקבעה את הנכות התפקודית בשיעור 13.34%. נטען, כי עד היום סובל התובע מכאבים,
21 רגישות והגבלות בקרסול שמאל ובברך ימין, מתקשה בעמידה והליכה ממושכת, רכינה
22 וכיפוף, עליה וירידה של מדרגות והרמת משקל כבד. לטענת התובע, לנוכח גילו הצעיר
23 והעובדה כי בביטוח הלאומי הופעלה תקנה 15, יש לקבוע כי נכותו התפקודית הינה בשיעור
24 13%, כקביעת המל"ל.

25 26. לטענת קרנית, כחודש לאחר התאונה התהלך התובע באופן עצמאי, בחודש פברואר 2019
26 השתלב בעבודה בחברת "זולו פט בע"מ", שם עבד כ-5 חודשים והשביח את שכרו. בהמשך
27 התגייס לצה"ל, לשירות קרבי, בפרופיל 97, שירת שירות סדיר מלא והוא אף משרת
28 במילואים.

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 21-07-49388 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 לפיכך, טענה קרנית, כי התובע שב למסלול חייו והנכות הרפואית שנקבעה אינה משפיעה
2 על תפקודו. נטען, כי במועד התאונה היה התובע בן 17 וכיום הינו בן 23, כל עתידו לפניו
3 וניסיון החיים מלמד כי סיכויי שיקומם של צעירים שטרם סיגלו דפוסי עבודה קבועים הינו
4 גבוה ויש ביכולתם להתגבר על מגבלותיהם.

5 עוד טענה קרנית, כי ככל ויש לתובע מגבלות תפקודיות, הרי שיש ליחסן לתאונות או
6 לחבלות שהיו לתובע לפני התאונה ולאחריה, בפרט לתאונה משנת 2017, בה נחבל בגבו
7 ופוצה בגין כך וכן תאונה המאוחרת לתאונה דנן, משנת 2023, בה נחבל בראשו ממנוף.

8 בנוסף, לטענת קרנית, התובע לא הוכיח קשר סיבתי בין הפגיעה בתאונה לבין תפקודו
9 בלימודים או לעובדה שלא רכש תעודת בגרות.

10 27. נתבעת 1 וצדדי ג' טענו, כי וועדת המל"ל לא קבעה שהתובע לא יוכל לחזור לעבודה פיזית
11 באופן מלא. נטען, כי בפועל התובע חזר לפעילות מלאה תוך זמן קצר. נטען, כי התובע נצפה
12 מבלה באילת כחודשיים לאחר התאונה בניגוד לטענת אביו לפיה היה מרותק בכיסא
13 גלגלים. עדות נוספת לתפקודו נמצאה בשירותו הצבאי כלוחם ביחידה מובחרת וכן
14 בתפקידו כמאבטח בחברת מודיעין אזרחי. נטען, כי יכולת השתכרותו של התובע לא נפגעה
15 כלל ובפועל אין לו כל נכות תפקודית.

16 עוד נטען, כי התובע אף קיבל אישור רפואי להשתתף בתחרות 'נינג'יה ישראל', המהווה
17 אתגר פיזי מהקשים ביותר והדורש יכולות פיסיות ותפקודיות מושלמות. כל זאת, עומד
18 בסתירה לטענות התובע בדבר קושי תפקודי ובשים לב למקומות העבודה בהם עבד, נטען
19 כי לתובע אין קושי תפקודי כלל.

20 דיון והכרעה- הנכות התפקודית

21 28. הלכה היא, כי הנכות התפקודית נקבעת בידי בית-המשפט על-יסוד מכלול הראיות
22 והנסיבות שלפניו. הנכות הרפואית משמשת נקודת מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את
23 השפעתה על הנפגע המסוים. כך, בין השאר, יש לתת משקל להיקפה, אופייה ומיקומה של
24 הפגיעה, ולהתייחס להשפעתה של הנכות על מקצועו של הנפגע תוך התחשבות בגילו,
25 השכלתו וכישוריו. משקל ממשי יינתן לראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל, למשל
26 – שינויים שחלו בשכר הנפגע (ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ' רמזי, פ"ד נב(3) 792 [1995]; ע"א
27 2113/90 אדלר נ' סוכנויות דרום בע"מ [פורסם בנבו] [1992]; ע"א 6601/07 אבו סרחאן נ'
28 **כלל חברה לביטוח בע"מ** [פורסם בנבו] [2010]).
29

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובע העיד בתצהירו, כי עד היום סובל הוא מכאבים והגבלות בתנועת קרסול שמאל וברך
2 ימין, קשיים בהליכה ובעמידה, ברכינה ובכיפוף, בעליית מדרגות, בהרמת משקל ובמאמץ
3 פיזי. כמו כן העיד, כי נדרש לתקופת החלמה ממושכת ונעדר רבות מלימודיו ועל כן, אין
4 בידיו תעודת בגרות מלאה (ראו: תצהיר עדותו הראשית, ס' 10-13).
- 5
6 אביו של התובע, מר אמנון שאוט, העיד בתצהירו, כי בחודשי החלמה הראשונים היה
7 התובע מוגבל לחלוטין, התנייד באמצעות כיסא גלגלים וקביים והתקשה לצאת מהבית.
8 כמו כן, אביו של התובע העיד גם הוא כי בעקבות התאונה הפסיד התובע את כל שנת
9 הלימודים בכיתה י"ב ולא סיים בגרויות ועד היום מתקשה בשל מגבלותיו (ראו: תצהיר
10 עדותו הראשית, ס' 4-7).
- 11
12 בעדותו בבית המשפט, תיאר התובע כי עודנו סובל ממגבלותיו מהתאונה. התובע העיד כי
13 לאחר התאונה בחר לחזור לעבודה בחנות, משום שלא נדרש לעמוד ועבד בישיבה, וגם
14 בעבודה זו סבל ממגבלותיו (ראו: עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 31-33). בנוסף, התובע העיד כי
15 נעדר מלימודיו בשנת התאונה משום שכיתתו הייתה בקומה השנייה, ללא מעלית (ראו:
16 עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 3-6).
- 17
18 29. בבואי לקבוע את פגיעתו התפקודית של התובע לקחתי בחשבון את גילו הצעיר, את נסיבות
19 חייו ואת העדויות כפי שהובאו לעיל, המלמדות על קשייו וקשיי תפקודו בעקבות מגבלותיו
20 מהתאונה.
- 21 אין בידי לקבל את טענת התובע לפיה יש להעמיד את נכותו התפקודית באופן העולה על
22 שיעור נכותו הרפואית. זאת, בשל נימוקים מספר:
- 23 30. התובע העיד, כי התגייס לצבא בפרופיל 97 (ראו: עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 9-10). כמו כן,
24 התובע העיד כי במהלך שירותו הצבאי ניתן לו אישור רפואי להשתתף בתוכנית 'נינג'יה
25 ישראל' (ראו: עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 22-24)- וכפי שהובא בטענות הנתבעים, מדובר
26 בתכנית אתגרים מורכבת במיוחד, הדורשת מאמץ וכושר פיזי גבוה. לא רק זאת, אלא
27 שלאחר שחרורו מהצבא, החל התובע לעבוד בחברת 'מודיעין אזרחי' חברת אבטחה ובין
28 היתר, עבד במסגרת חברה זו כמאבטח (ראו: עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 25-29).
- 29 בכל זאת יש כדי ללמדני, על השפעת מגבלותיו מהתאונה על תפקודו של התובע ועל ההטבה
30 במצבו התפקודי כיום.
- 31
32 31. עוד עלה מחומר הראיות מטעם הנתבעת וכן מחקירתו הנגדית של התובע, כי התובע עבר
33 תאונות קודמות לתאונה דן ובהן, בין היתר, החליק מאופנוע (ראו: עמ' 16 לפרוטוקול, ש'

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 31-33 וכן עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 20-1) וכן תאונה מאוחרת לתאונה נשוא התביעה, בה נחבל
2 מראשו ממנוף של משאית, הועלה חשד לזעזוע מוח. בגין התאונה המאוחרת הגיש התובע
3 תביעה לביטוח לאומי והיא הוכרה כתאונת עבודה (ראו: עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 18-9 וכן
4 מוצג נ/1 לראיות קרנית). התובע אף ציין בעדותו כי וויתר על חלומותיו בעקבות כל המכות
5 שקיבל, לא רק מהתאונה דנן (ראו: עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 20-19).
6
7 לפיכך, לא ניתן לשלול כי מקורן של טענות התובע באשר לתפקודו כיום, אינו נעוץ בהכרח
8 במגבלותיו בעקבות התאונה.
9
10 32. אשר על כן, בנסיבותיו של התובע, מצאתי לנכון להעמיד את שיעור נכותו התפקודית
11 בעקבות התאונה כשיעור נכותו הרפואית, ולא לסטות ממנה לקולא או לחומרא.

גובה הנזק:

הפסדי שכר לעבר ולעתיד:

16 33. לטענת התובע, כאמור, ערב התאונה היה תלמיד תיכון אשר עבד כשליח פיצה והשתכר סך
17 של כ-1,000 ₪ בחודש. כיום, התובע הינו צעיר בן 23, אשר מאז שחרורו מצה"ל, החליף
18 מספר עבודות ובכל עבודה עובד הוא מספר חודשים, כך שאין לו רצף תעסוקתי מסודר.
19 בעבודתו האחרונה במודיעין האזרחי השתכר סך של 6,887 ₪ נטו בחודש ולאחרונה לא
20 עבד, כי היה במילואים.

21 נטען, כי בעקבות פגיעתו בתאונה, אושרה לתובע חופשת מחלה בת כחצי שנה, בתקופה זו
22 וגם לאחריה היה מוגבל מאוד. לטענתו, לאחר מאמצים פיסיים היה מושבת וסבל מכאבים
23 עזים. לנוכח גילו הצעיר ערב התאונה וכיום והעובדה כי מסלול חייו המקצועיים טרם
24 התגבש, נטען כי יש לחשב את בסיס שכרו על פי השכר הממוצע במשק העומד על סך של
25 11,378 ₪.

26 34. הנתבעים טענו, כי התובע השביח את שכרו, שב למסלול חייו ולמעגל העבודה והפגיעה
27 בתפקודו או בלימודיו, אם הייתה, הרי שהיא תולדת התאונות הקודמות והמאוחרות
28 לתאונה דנן. לטענת הנתבעים, אין מקום כלל לחישובים אקטואריים בעניינו של התובע
29 ויש לסטות מן השכר הממוצע במשק בנסיבותיו.

דיון והכרעה

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

הפסדי השתכרות לעבר

2 35. לאחר התאונה, התובע שהה באשפוז במשך יומיים ושחרר כשרגלו השמאלית מקובעת
3 בגבס ורגלו הימנית נתונה במחוך לברך (ראו: התיעוד הרפואי כפי שצורף לכתב התביעה,
4 נספח ב'). ברי, כי התובע נזקק לתקופת החלמה ממושכת.

5 בחקירתו בבית המשפט העיד התובע כי נדרש לתקופת החלמה ממושכת ונעדר רבות
6 מלימודיו ולכן, אין בידיו תעודת בגרות מלאה (ראו: תצהיר עדותו הראשית, ס' 10-13 וכן
7 עמ' 18 לפרוטוקול, ש' 3-6). אביו של התובע תמך בעדותו עת העיד כי בחודשי ההחלמה
8 הראשונים היה התובע מוגבל לחלוטין, התנייד באמצעות כיסא גלגלים וקביים והתקשה
9 לצאת מהבית או להתמיד בלימודיו (ראו: תצהיר עדותו הראשית, ס' 4-7).

10

11 התובע העיד, כי בשל העובדה כי רגלו קובעה בגבס ובאמצעות ברזלים ולא היה ביכולתו
12 לעמוד על רגליו במשך כחצי שנה. כמו כן, התובע העיד כי בפברואר 2019 בחר לחזור לשוק
13 עבודה כעובד בחנות, משום שלא נדרש לעמוד ועבד בישיבה, וגם בעבודה זו סבל ממגבלותיו
14 (ראו: עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 21-33).

15

16 36. לאור האמור שוכנעתי, כי בתקופת החלמתו ובסמוך לאחר התאונה, לא היה ביכולתו של
17 התובע לחזור לעבודתו או לעבוד בכל עבודה אחרת, גם לו חפץ בכך. על כן, מצאתי כי יש
18 לפסוק לתובע הפסדי שכר בגין תקופה זו.

19

20 עובר לתאונה, עמד בסיס שכרו של התובע מעבודתו בפיצרייה על סך של 912 ₪ (ראו: דו"ח
21 רציפות המל"ל, עמ' 5 לראיות קרניות).

22

23 37. כעולה מדו"ח רציפות השכר, התובע לא עבד לאחר התאונה במשך כ-5 חודשים. על כן, אני
24 פוסקת לתובע הפסדי שכר לעבר על בסיס שכרו עובר לתאונה, בחישוב כדלהלן:

25

26 912 ₪ X 5 חודשים (תקופת ההחלמה הראשונית עד לחזרתו לשוק העבודה) = 4,560 ₪.

27

הפסדי השתכרות לעתיד

28 38. כבר נקבע להלכה כי החזקה בדבר השכר הממוצע במשק בנוגע גם בהתייחס לצעירים שחצו
29 את גיל הקטינות;

30

ברע"א 7490/11 פחרי נ' חאג', קבע כב' השופט א' ריבלין כך:

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ... אין להגביל את החזקה בדבר השתכרות בגובה השכר הממוצע
2 במשק לקטינים בלבד, והגיונה עשוי להיות יפה גם ביחס לאדם צעיר
3 שטרם ביצע בחירות עצמאיות של ממש [ההדגשה שלי - ע.ד.]".
4

5 התובע הינו צעיר כבן 23, אשר נמצא בראשית דרכו התעסוקתית וטרם כתב את סיפור
6 חיוו. לאחר שחרורו מהצבא ועד היום עבד בעבודות זמניות למספר חודשים בלבד (ראו
7 לענין זה: דו"ח רציפות המל"ל, עמ' 5 לראיות קרנית). על כן, אני קובעת כי בעניינו קמה
8 החזקה הנוגעת לצעירים בראשית דרכם ומעמידה את בסיס שכרו על בסיס השכר הממוצע
9 במשק ובשיעורו כיום 13,831 ₪ ובניכוי מס- 12,493 ₪.

10 כמו כן, בנסיבותיו של התובע, כפי שפורטו בהרחבה מעלה (ראו פרק הנכות התפקודית
11 והנסיבות המלמדות על תפקודו של התובע ללא קשר לתאונה), אין מקום עוד לחזקה או
12 להנחת עבודה, לפיה שיעור הגריעה מן השכר זהה לשיעור נכותו, שאינה מביאה בחשבון
13 את מכלול הנתונים הקונקרטיים [רע"א 6572/21 המאגר הישראלי לביטוחי רכב (הפול)
14 נ' פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 20.10.21)].

15 לעניין זה, ראו גם פסק-הדין ברע"א 6572/21 המאגר הישראלי לביטוחי רכב (הפול) נ'
16 פלוני (פורסם במאגרים המשפטיים, ניתן ביום 20.10.21) שם נקבע, כי:

17
18 "ברירת המחדל בתביעות בגין נזקי גוף היא, כי אין לקבוע מעין-חזקה המזהה
19 את הנכות הרפואית עם הנכות התפקודית או עם הגריעה בהשתכרות... דרך
20 הכלל היא כי אין מקום לחזקה או להנחת עבודה שלפיה שיעור הנכות התפקודית
21 או שיעור הגריעה מן השכר זהים לשיעור הנכות הרפואית, ואשר אינה מביאה
22 בחשבון את מכלול נתוניו של הניזוק הקונקרטי... שיעורי הנכות התפקודית
23 והגריעה מהשכר... נקבעים בכל מקרה ומקרה על-פי נסיבותיו הפרטניות, וזאת
24 על מנת להגשים באופן מיטבי את השאיפה להשיב את מצבו של הניזוק
25 הקונקרטי לקדמותו...".

26
27 עם זאת, בהתחשב בשנות העבודה שנותרו לתובע וממילא לנוכח הקושי לנבא את מידת
28 ההשפעה על כושר עבודתו, הרי שלא ניתן להוציא מכלל אפשרות, כי נכותו מפריעה וצפויה
29 להפריע לעבודתו ולתפקודו; בנסיבות אלו, ומשלא לעולם חוסן, מצאתי לפסוק לתובע
30 פיצוי בגין הפסד שכר לתקופת העתיד בסכום גלובאלי המשקף 45% מחישוב אקטוארי
31 מלא;
32

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 39. על כן, לפי בסיס שכרו כאמור, על סך של 12,493 ₪ ולפי מקדם היוון בשיעור של 291.3542
2 (לפי 3% ריבית, 43.5 שנים עד גיל 67), אני פוסקת בגין הפסדי שכר לעתיד כדלהלן:

3 $12,493 = 10\% \times 291.3542 \times 45\% = 163,795$ ₪.

4

5 הפסד פנסיה:

6 40. בהתאם לפסיקה, זכאי התובע לקבל פיצוי ברכיב זה בשיעור של 12.5% בגין הפסדי השכר
7 לעבר ולעתיד, המהווים סך של 21,044 ₪.

8

9

הוצאות רפואיות

10 41. לטענת התובע, בעקבות התאונה נגרמו לו הוצאות עבור טיפולים רפואיים, בדיקות, טיפולי

11 פיזיותרפיה, תרופות, חבישות ומשחות, אביזרי עזר אורתופדיים, הוצאות נלוות לאשפוז,

12 נסיעות, חניות והוצאות נלוות אחרות ונשתמרו בידו קבלות חלקיות בלבד בסך של 616 ₪.

13

14 בנוסף, נטען, כי בהתחשב בנכות התפקודית שנותרה ברגלו של התובע, המתבטאת, בין

15 היתר, בכאבים עזים ובקושי בהליכות ממושכות, קיים בעניינו צורך מוגבר לשימוש

16 בשירותי תחבורה ציבורית. לפיכך נטען כי זכאי הוא להוצאות נסיעה מוגברות לעבר

17 ולעתיד והתובע העריך ראש נזק זה בסך של 20,000 ₪.

18

19 42. הנתבעים טענו, כי התובע לא הוכיח נזקו בראש נזק זה. נטען כי התובע מתפקד באופן

20 מלא ללא קושי תפקודי, לא צורפו קבלות מהעת האחרונה המעידות על צריכת טיפולים

21 הקשורים בנכותו והוא אינו זכאי לפיצוי.

22

23 43. בהתאם לתיעוד הרפואי, לקבלות החלקיות שצורפו מטעם התובע (עמ' 90-95 לראיות

24 התובע) וכן בשים לב לטענות הצדדים, נכונה אני להניח כי התובע נזקק ועוד יזדקק

25 להוצאות בגין טיפוליו הרפואיים, האביזרים הרפואיים להם נזקק, תרופות, חבישות ועוד.

26 בנוסף, התובע העיד כי בשל נכותו, מתקשה הוא בהליכה ונאלץ לנסוע ברכב פרטי גם

27 במקומות קרובים (ראו: ס' 15 לתצהיר עדותו הראשית). גם אביו של התובע העיד, כי בני

28 המשפחה התגייסו להסיעו לבדיקות ולטיפולים וכיום התובע נזקק יותר לשימוש ברכב

29 (ראו: ס' 5, 7 לתצהיר עדותו הראשית). לפיכך, נחה דעתי כי נכותו של התובע המתבטאת

30 באי יציבות ברגליו, תצריך ממנו הוצאות לצרכי נסיעות וניידות.

31 לפיכך, דומני כי פסיקת פיצוי בסכום כולל של 10,000 ₪ תהלוס ראש נזק זה.

32

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרוייקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

עזרת צד ג':

- 1
2 44. לטענת התובע, בתאונה נפצע בשתי רגליו עם שברים בקרסול שמאל ובברך ימין. התובע
3 אושפז יומיים בבית החולים ושחרר לביתו כשרגלו מקובעת בגבס ורגלו הימנית נתונה
4 במחוץ לברך. התובע העיד, כי בתקופה הראשונית, למשך כחצי שנה היה מוגבל מאוד
5 בדריכה והליכה, עשה שימוש במקבעים שונים, בכיסא גלגלים ובקביים ונזקק לטיפולים
6 אינטנסיביים. כן העיד התובע, כי בתקופה הסמוכה לתאונה ולאחר מכן נזקק לעזרת הוריו
7 שלוו אותם לטיפולים רפואיים, הסיעו אותו, טיפלו בו ודאגו לכל צרכיו. בנוסף, לטענת
8 התובע מתקשה הוא עד היום במאמצים שונים, רגלו מתנפחת והוא נעזר בהוריו.
- 9 גם אביו של התובע העיד כי בתקופה הסמוכה לתאונה נזקק התובע לעזרה מרובה
10 במעברים בתוך הבית, במקלחת, בלבוש, הליכה לשירותים ועוד. לפיכך, העריך התובע את
11 הפיצוי בגין ראש נזק זה בסך גלובאלי של 40,000 ₪.
- 12 45. הנתבעים טענו, כי אין הצדקה לדרישה זו. לטענתם, אין לקבל את עדותו המגמתית של
13 אביו של התובע, אשר עמדה בניגוד מוחלט לתיעוד הרפואי האובייקטיבי, כאשר במהלך
14 עדותו הצטמצמה בהדרגה התקופה בה נזקק בנו לעזרתו ועלו סתירות בעדותו. לכן, אין
15 לתת בה אמון. נטען, כי אביו של התובע לא הוכיח גם קיומו של הפסד כלשהו בגין העזרה,
16 או שהיא חרגה מהמקובל בקרב בני משפחה. נטען, כי מעבר לתקופת החלמה קצרה, התובע
17 שב למעגל העבודה, התגייס לצה"ל בפרופיל 97 והוא אף שואף לעסוק בפעולות הדורשות
18 מאמץ פיזי ('נינג'יה') ועצמאי בפעולותיו היומיומיות.
- 19 46. סבורני, כי לאחר התאונה ובפרט בתקופת ההחלמה הראשונית, נזקק התובע לעזרה
20 מוגברת, בפרט לנוכח ימי אשפוזו, הניתוח שעבר והעובדה כי רגלו הייתה נתונה בגבס והוא
21 התנייד באמצעות כיסא גלגלים וקביים (ראו לעניין מצבו הרפואי בהרחבה מעלה וכן ראו
22 עדויות התובע ואביו כפי שהובאו בפרק ההוצאות).
- 23 לא התעלמתי מכך שעדות אביו של התובע לקתה בחוסר עקביות ביחס לתקופות הזמן בהן
24 היה התובע מוגבל ומושבת- תחילה חצי שנה, לאחר מכן שלושה חודשים ולאחר מכן
25 שלושה או ארבעה חודשים (ראו: עמ' 3 לפרוטוקול, ש' 18-30). עם זאת, לנוכח עדויות
26 התובע ואביו בתצהירי עדותם הראשית וכן בהתחשב בנכותו של התובע, שוכנעתי כי בשל
27 מצבו הרפואי של התובע לאחר התאונה, נדרש התובע לעזרה בפעולות בסיסיות ובתפקוד
28 היומיומי.
- 29 יש לציין, כי התובע לא הוכיח נזקיו בראש נזק זה באסמכתאות, לא העסיק עזרה בשכר
30 ולא צירף קבלות או אישורים על הפסדים שנגרמו לבני משפחתו. עם זאת, בשים לב לטענות

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הצדדים ולנכונותיו של התובע, נכונה אני להניח, כי התובע נדרש בכל זאת לעזרה החורגת
 2 מעזרה רגילה של בני-משפחה, בפרט בתקופה הסמוכה לאחר התאונה, כאמור.
 3 לעניין זה, כבר הובהר לא אחת בפסיקה, כי יש לפסוק פיצוי בגין סיוע אותו הגישו קרובים
 4 או מקורבים לנפגע אף אם לא שולמה תמורה כספית ישירה בגין סיוע זה, ואף אם עסקינן
 5 בקרובי משפחה אשר מפאת קרבתם לנפגע היו מסייעים לו בכל מקרה (ראו: ע"א 2341/04
 6 מנורה נ' גלבע, (2005); תא (חיפה) 1274/01 אמיר רנד ואח' נ' החברה לאומנות תרבות
 7 וספורט בעמ ואח', (2009), ע"א 6978/96 סמדר עמר נ. קופ"ח (1999); ע"א 2115/93
 8 בורקוב חיים נ' מוריה אלעזר ואח' (1995); ע"א 5774/95 יצחק שכטר ואח' נ' אלה כץ,
 9 (1997); ע"א

10 47. אני סבורה, כי בנסיבות העניין יהא זה נכון וראוי לפצות אותו בראש נזק זה בפיצוי גלובאלי
 11 לעבר ולעתיד על דרך האומדנה, בסך של 10,000 ש"ח.

כאב וסבל

12
 13 48. בהתאם לתקנה 2 לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו
 14 נזק ממון), תשל"ו-1967, הפיצוי בגין כאב וסבל עומד, בשים לב לשיעור הנכות הרפואית
 15 של התובע כתוצאה מהתאונה וימי אשפוזו, על סך של 22,270 ש"ח, וכך אני פוסקת.

סוף דבר:

אני פוסקת לתובע פיצוי בסך של 186,188 ש"ח, כמפורט להלן:

19	₪4,560	1. הפסד שכר לעבר -
20	₪163,795	2. הפסד שכר לעתיד-
21	₪21,044	3. פנסיה-
22	₪ 10,000	4. עזרת צד ג'-
23	₪ 10,000	5. הוצאות רפואיות ונסיעות-
24	₪22,270	6. כאב וסבל -

25
 26 _____
 27 ₪231,669

28 בניכוי תגמולי מל"ל (עמ' 19-77 לראיות התובע)

29 - ₪ 45,481
 30 ₪ 186,188 ובסה"כ:

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 עתה, מעת שנישמו נזקיו של התובע, אפנה לבחון טענותיה של קרנית ביחס לזכות החזרה,
2 לפיהן יש לחייב את צדדי ג', ביחד ולחוד, לשפותה בגובה הפיצוי האמור, לנוכח החלופות
3 שבסעיף 9, בשילוב סעיף 7 לחוק הפלת"ד, והכול בהרחבה להלן ;

4

5

זכות החזרה של קרנית כלפי צדדי ג'

6 49. קרנית טענה, כי לקרן זכות חזרה מוחלטת בנסיבות הרלוונטיות לענייננו כלפי כל אותם
7 גורמים אשר אילו נפגעו בתאונה היו כשלעצמם משוללי זכאות, דהיינו, כלפי צדדי ג',
8 בהיותם הבעלים של האופנוע ו/או המחזיקים ומתירי השימוש באופנוע, כשלא היה ביטוח
9 המכסה את השימוש בו.

10

11 לטענת קרנית, צד ג'1 היה בעל הפיצרייה שלא מנע מן התובע שימוש באופנוע ואילו צד ג'2
12 היה הבעלים הרשום והמחזיק באופנוע שהיה חסר ביטוח במועד התאונה. לפיכך, קמה
13 להם החובה כלפי קרנית כמעבידים בפועל של התובע ו/או הבעלים באופנוע או מתירי
14 השימוש בו שלא נקטו אמצעים למניעת השימוש באופנוע- ויש לחייבם לשפות את קרנית,
15 ביחד ולחוד, בכל סכום שייפסק לתובע, בצירוף הוצאות בהן נשאה קרנית ובתוספת הפרשי
16 הצמדה וריבית ובתוספת שכר טרחה ואגרות בית משפט.

17

18 50. נתבעת 1 וצדדי ג' טענו, כי זכות החזרה של קרנית אינה מוחלטת והיא מותנית בהוכחת
19 אשם של בעל הרכב. נטען, כי לא הוכח שנפל אשם בהתנהלות צדדי ג', משום שלא התירו
20 לתובע לעשות שימוש באופנוע במועד התאונה, או בכלל. לא ניתן לחזור אל נתבעת 1 או צד
21 ג'1 משום שלא הוכח כי האופנוע היה בחזקתה או בבעלותה והיא לא אישרה לתובע לנסוע
22 בקטנוע. כמו כן נטען, כי לא ניתן לחזור אל צד ג'2, משום שלא היה מעסיקו של התובע.
23 שמואל אסר על התובע לעשות שימוש באופנוע פרטי לביצוע שליחויות או נסיעות פרטיות.

24

25

דיון והכרעה - זכות החזרה של הקרן

26 51. לצורך הכרעה בשאלה העומדת בפניי לעניין זכות החזרה של קרנית כלפי צדדי ג', אפנה
27 לתנאי החוק ואבחן תחולתם בענייננו :

28

29 זכות החזרה של מי ששילם פיצויים לפי החוק נגד אדם אחר החייב בפיצויים לפי החוק
30 מוסדרת בסעיף 9 לחוק :

31

31 "א) מי ששילם פיצויים המגיעים לפי חוק זה לא תהא לו זכות חזרה על אדם אחר

32

32 החייב בפיצויים לפי חוק זה זולת הזכות לחזור על אחד מאלה :

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 (1) מי שאינו זכאי לפיצויים כאמור בסעיף 7 ;
- 2 (2) מי שאין לו ביטוח לפי פקודת הביטוח או שהביטוח שיש לו אינו מכסה את
- 3 החבות הנדונה, למעט מי שהיה לו ביטוח שנתי שתקפו פג תוך 30 יום לפני
- 4 התאונה.
- 5 (3) בעל הרכב או המחזיק בו כאמור בסעיף 7א.
- 6 (ב) חבותו של מי שחוזרים עליו לפי סעיף קטן (א), תהיה לפי פקודת הנזיקין.
- 7 (ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לפגוע בזכות החזרה של מעורבים בתאונה לפי סעיף
- 8 3(ב) בינם לבין עצמם."
- 9
- 10 קרי, חוק הפלת"ד אשר קבע שיטה של אחריות מוחלטת ללא זיקה לאשם, קובע עיקרון
- 11 לפיו אדם או גוף המשלם פיצויים על פי החוק, אין לו זכות חזרה על אדם אחר. יחד עם
- 12 זאת, סעיף 9 לחוק הפלת"ד, מסייג עקרון זה בשלושה מקרים :
- 13 א. הזכות לחזור על מי שאינו זכאי לפיצויים כאמור בסעיף 7 לחוק.
- 14 ב. הזכות לחזור על מי שאין לו ביטוח על פי הפקודה.
- 15 ג. הזכות לחזור על הבעלים של הרכב או המחזיק בו, כאמור בסעיף 7 א' לחוק.
- 16 52. מכאן, אפנה לדון בזכות החזרה של הקרן כלפי כל אחד מצדדי ג'.
- 17 צד ג'1 (החברה) - האופנוע היה מצוי בשטח עסקה של החברה וכבר נקבע לעיל כי היה
- 18 בשימוש לצרכי העסק, בהיתר מפורש או מכללא. החברה הייתה המחזיקה באופנוע, אשר
- 19 התירה שימוש באופנוע, ולו מכללא, עת שלא היה מכוסה בביטוח חובה. משכך, לקרנית
- 20 זכות לקבלת שיפוי ממנה בהתאם לסעיף 9(א)(3) לחוק.
- 21 מר שמואל נחום – הלה היה הבעלים ומתיר השימוש ברכב. שמואל התיר שימוש באופנוע
- 22 לתובע ולא נקט באמצעי סביר למנוע השימוש בו ללא ביטוח (ועניין זה כבר הובא בהרחבה
- 23 בפרק האחריות).
- 24 לאור האמור, משצדדי ג' היו המחזיקים/בעלים באופנוע או מתירי השימוש בו, אשר לא
- 25 נקטו אמצעים סבירים למניעת נטילתו או מניעת השימוש בו מבלי שהיה מבוטח בעת
- 26 האירוע, ובהתאם להוראות סעיף 9(א)(3) לחוק, אני קובעת, כי לקרנית עומדת זכות חזרה
- 27 כנגד צדדי ג'.
- 28
- 29

בית משפט השלום בהרצלייה

ת"א 49388-07-21 פלוני נ' שדרת - ניהול פרויקטים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

סוף דבר:

1

2

3

לאור כל האמור, אני מחייבת את נתבעת 2, קרנית, לשלם לתובע סך 186,188 ₪, הוצאות
אגרה והמחצית השנייה של האגרה וכן שכ"ט עו"ד כקבוע בחוק.

4

5

ביחס להודעת צדדי ג' - אני מחייבת את צדדי ג' לשפות את קרנית, ביחד ולחוד, בגובה הפיצוי
האמור לתובע, בצירוף הוצאות בהן נשאה קרנית בגין הודעת צד ג' בסך 15,000 ₪.

6

7

הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

8

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

9

10

ניתן היום, ג' תמוז תשפ"ד, 09 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

11

ענת דבי, שופטת

12

13